

Selv om man herved stiller disse virksomheder noget ringere end andre virksomheder, der driver erhvervsmæssig fremstilling af fødevarer, finder man det naturligt, at forbruget i disse virksomheder ligestilles med forbruget i husholdningerne. Afgiftsfritagelse for disse virksomheder ville i øvrigt kræve udfærdigelse af et uforholdsmæssigt stort antal bevillinger (skønsmæssigt 10–12.000). Fra et administrativt synspunkt ville dette næppe forekomme rimeligt, da disse virksomheders forbrug af sukker må anses for at være ret beskedent i forhold til deres omsætning.

For så vidt angår sukker, der anvendes til fodring af bier om vinteren, foreslås der tilvejebragt en godtgørelsesordning for afgiften.

Det samlede danske forbrug af sukker har i de seneste år været ret konstant og andraget 240–245 mio. kg årlig. Heraf forbruges ca. 40 pct. af de private husholdninger. Ved et uændret husholdningsforbrug kan afgiften – med den foreslåede afgiftssats på 3 kr. pr. kg – således anslås at ville indbringe ca. 300 mio. kr. årlig. Det må dog påregnes, at provenuet bl. a. på grund af hamstring i hvert fald i det første år vil blive mindre. Det må tillige ventes, at afgiften i et vist omfang vil medføre en omlægning af forbruget fra husholdningsforbrug til afgiftsfrit forbrug i erhvervsvirksomheder. Endvidere må det ventes, at de gældende bestemmelser om told- og afgiftsfrihed for rejsegods i et vist omfang vil give anledning til, at privatpersoner afgiftsfrit vil indføre sukker fra Vesttyskland og Sverige. Den vesttyske sukkerpris svarer stort set til den danske uden afgift, medens den svenske sukkerpris er noget højere.

Afgiften tænkes administreret i overensstemmelse med principperne i andre forbrugsafgiftslove og ved anvendelse af et registreringssystem for fabrikker og mellemhandlere, i alt ca. 150–200 virksomheder og ved et system med afgiftsfritagelse for de sukkerforbrugende virksomheder, skønsmæssigt ca. 6.000 virksomheder.

Toldvæsenets administrationsomkostninger (forøgelse af driftsudgifter uden øgede personaleudgifter) er skønsmæssigt anslået til ca. 600.000 kr. årligt, hvortil kommer engangsomkostninger ved afgiftens indførelse på ca. 400.000 kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Det foreslås, at det afgiftspligtige vareområde ud over det almindelige roe- og rørsukker også omfatter sukkerarter, som med den foreslåede afgifts-

sats på 3 kr. pr. kg må antages i et vist omfang at kunne erstatte forbruget af det almindelige sukker, såfremt dette alene var omfattet af afgiften. Ud over roe- og rørsukker (saccharose) foreslås det herefter, at afgiften omfatter glucose, invertsukker og kunsthonning samt sirup af de nævnte varer.

Kunstige sødemidler omfattes derimod ikke af afgiftspligten. Efter foreliggende oplysninger om disse varers pris og sødeevne vil man ikke antage, at den foreslåede afgift af sukker vil forrykke konkurrenceforholdet mellem sukker og kunstige sødemidler i husholdningsforbruget i et sådant omfang, at det vil være nødvendigt at inddrage kunstige sødemidler under afgiften. Man vil i øvrigt anse det for vanskeligt at tilrettelægge en afgift af disse varer, således at der på rimelig måde kan tages hensyn til varernes pris og sødeevne sammenlignet med pris og sødeevne for sukker. En beskatning af sødemidler ville kræve en så høj afgiftssats, at der ville opstå en betydelig interesse for at hjemføre disse varer fra udlandet uden afgift som rejsegods eller som smuglervarer.

Til § 2.

Afgiften foreslås fastsat til 3 kr. pr. kg beregnet på basis af varens nettovægt. Varernes sødeevne synes ikke velegnet som afgiftskriterium, idet den kan variere efter de omstændigheder, hvorunder varen bruges. Ligeledes er sødeevnen ikke i alle henseender afgørende for en vares anvendelighed, og det er derfor valgt at beskatte varerne med samme afgift pr. kg.

For vandige opløsninger (sirup) beregnes afgiften dog på basis af varens tørstofindhold.

Til § 3.

Paragraffen bestemmer, at virksomheder, der fremstiller afgiftspligtige varer, skal være registreret hos toldvæsenet, samt at virksomheder, der driver mellemhandel med sådanne varer, er berettiget til at blive registreret. Det må påregnes, at ca. 150–200 virksomheder skal registreres hos toldvæsenet.

I lighed med hvad der gælder for andre afgifter (f. eks. chokoladeafgiften og afgift af spiritus og vin) er det foreslået, at toldvæsenet forinden registreringen skal have adgang til at besigtige og godkende fremstillingsvirksomhedernes lokaler, således at man kan sikre sig, at den nødvendige kontrol kan føres med fremstillingen.

Til § 4.

Efter lovforslaget vil afgiften som hovedregel blive opkrævet af virksomheder i mellemhandlerleddet og kun påhvile den del af disse virksomhe-